

Mødrehjælpen **Tema**

Analysenotat fra Mødrehjælpen. Nr. 8/Januar 2021

CORONAKRISEN

Undersøgelse:

Voldsudsatte børn under Coronakrisen

I hjem med vold har coronakrisen lagt et særligt tungt slør ned over børnenes hverdag. Også for børn i skilsmissec familier har krisen og nedlukningen øget konflikterne. Det viser denne undersøgelse fra Mødrehjælpen, der belyser, hvilken betydning corona, nedlukningerne og restriktionerne har haft for børn, der lever i hjem med højkonflikter og vold, både i brudte familier og i familier, hvor forældrene stadig bor sammen.

Formålet med undersøgelsen er at give et indblik i den tilspidsede situation, som coronakrisen sætter voldsudsatte familier og særligt børnene i, og at give en styrket viden om deres udfordringer, så vi kan hjælpe familierne bedst muligt.

I undersøgelsen ses det, at voldsudsatte børn kommer særligt i klemme i den undtagelsestilstand, Danmark fortsat befinder sig i.

Analysen viser, at:

- Nedlukningen og de restriktioner, der er indført, har forstærket og forværret mange af de udfordringer, der i forvejen er i hjem med vold.
- Anbefalinger til fortolkning stiller urealistiske og urimelige krav til samarbejdet i skilsmissec familier, hvor dialogen i forvejen er brudt sammen.
- Restriktionerne bliver et nyt manipulations- og

styringsredskab, der forstærker blandt andet den psykiske vold.

- De pusterum og hjælpemuligheder, der normalt er for voldsudsatte familier, er i vid udstrækning forsvundet eller blevet begrænset, også i den periode, hvor den totale nedlukning var ophævet. Særligt børnene rammes af manglen på støtte.

Mødrehjælpens undersøgelse og analyse bygger på to datakilder:

- Interviews med ni socialrådgivere, psykologer og børneterapeuter fra Mødrehjælpen.
- Kvantitative data fra 399 forældre, der har kontaktet Mødrehjælpens åbne rådgivning fra 1. maj – 1. november 2020 på grund af vold.

Læs mere om undersøgelsen sidst i notatet.

OM MØDREHJÆLPEN

Mødrehjælpen støtter og styrker udsatte børnefamilier og gravide gennem professionel rådgivning og frivillige aktiviteter. Samtidig arbejder vi politisk for at sikre bedre rammevilkår for børnefamilier og gravide. I 2019 imødekom Mødrehjælpen 24.918 henvendelser fra mødre, fædre og gravide i hele Danmark.

Børn i orkanens øje

Volden har mange forskellige ansigter. Den fysiske vold giver ar på kroppen, mens den psykiske vold, der er til stede i næste alle situationer, hvor der også er fysisk vold, giver ar på sjælen. Det samme gør volden, når den antager former som materiel, økonomisk eller seksuel vold. Ofte er børnene ikke blot vidner til volden – de oplever at stå midt i orkanens øje, hvor de ser, mærker og føler volden på egen krop. At stå lige der, har store konsekvenser for et barn.

Børn opvokset i hjem med vold er dybt prægede af volden. De oplever ofte emotionelle vanskeligheder såsom angst, adfærdsproblemer, koncentrations- samt opmærksomhedsvanskeligheder og problemer med at etablere tillidsfulde relationer. Børnenes følelsesmæssige vanskeligheder og mangel på venskaber kan bevirke, at de ikke har de samme forudsætninger, som andre børn har, for at lege og udnytte de potentialer for udvikling og læring, der findes i legen. Børnenes koncentrationsvanskeligheder kan desuden svække deres læring i skolen og daginstitutionen.

Ofte er børn, der er vokset op i hjem med vold, præget af stor ambivalens. Savnet efter den voldelige forælder opleves som skamfuldt, fordi forældrenes forhold er så kompliceret, eller fordi barnet ved, at den ene forælders handlinger har været forkerte¹. Også her ser vi, at coronakrisen har forstærket udfordringer, der i forvejen var svære, fordi de faste rammer om samværet som en del af corona-restriktionerne har været lagt ud til forhandling. Det har givet anledning til nye konflikter, som barnet har stået i midten af.

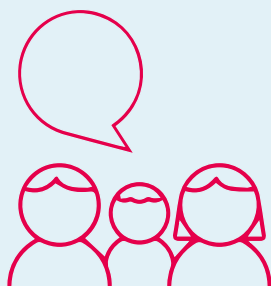
¹ Mødrehjælpen (2017): *Voldens Børn*.

Samtidig har det for nogle børn ikke været muligt at se den ene forælder i længere tid, hvilket har øget et savn, de ikke har kunnet italesætte uden at såre den anden forælder.

Voldens kompleksitet og ambivalens forstærkes under corona

Som det fremgår i dette analysenotat, er børn og forældres oplevelser i høj grad præget af denne kompleksitet. Erfaringerne fra Mødrehjælpens rådgivning viser, at coronakrisen har gjort det vanskeligere og mere konfliktfyldt for både børn og forældre at navigere i familielivet, når vold er en del af hverdagen – uanset om familien bor sammen eller lever adskilt. I voldsudsatte familier, der stadig lever sammen, har coronakrisen således mange steder været med til at eskalere volden.

Det er et særligt opmærksomhedspunkt, at volden ofte fortsætter efter en skilsmisse – særligt i form af psykisk vold. Da forældrene skal finde løsninger vedrørende forældremyndighed, bolig, samvær og økonomi, er en skilsmisse ofte blot en fortsættelse af relationen på nye vilkår. Samarbejdet om børnene er derfor meget ofte et stort konflikttema i familier, hvor vold var en del af hverdagen før skilsmissen, og børnene bliver bærere af konflikten, da de skal navigere i to hjem og ofte bruges som budbringere mellem forældrene eller ligefrem redskaber til at fortsætte volden. Mange børn bruges direkte som instrument i de voksnes voldsudøvelse, eksempelvis ved at deres telefoner spores, gaver de har fået ødelægges mv.

MØDREHJÆLPENS BØRNE-EKSPERTPANEL

Mødrehjælpens børne-ekspertpanel har bidraget til undersøgelsen, og deres stemmer supplerer analysen med vigtige indblik i, hvilke følelser der fylder, når man er barn i et hjem med vold. Panelet består af fire børn, der enten er eller har fået behandling i Mødrehjælpens ambulante voldsindsats Ud af Voldens Skygge. De er mellem 12-15 år og har det til fælles, at deres mor har brudt med far, der har været voldelig. Børnene lever ikke aktuelt i et hjem med vold, da kun én har kontakt med den voldelige forælder, men de har betydelig erfaring med voldens væsen og udtryk, ligesom de er prægede af voldens følgevirkninger.

Analysenotat

DEL 1: Voldsudsatte børn er særligt udsatte under coronakrisen

Mødrehjælpen har i perioden maj-november i rådgivningen fået henvendelser fra 399 forældre, der alene har handlet om vold. I fig. 1 ses de forskellige voldsformer, henvendelserne drejer sig om.

I interviews med Mødrehjælpens rådgivere fremgår det, at coronakrisen i høj grad har påvirket børnene og stadig gør det: *"Børnene får pauser fra volden derhjemme, når de er ude i verden, og de pauser er blevet mindre, og det er de stadigvæk, også selvom de går i skole"*, fortæller en rådgiver således.

Denne tendens bekræftes i notatet *Partnervold under COVID-19* fra juni², der viste, at partnervold både er blevet hyppigere og grovere under nedlukningen.

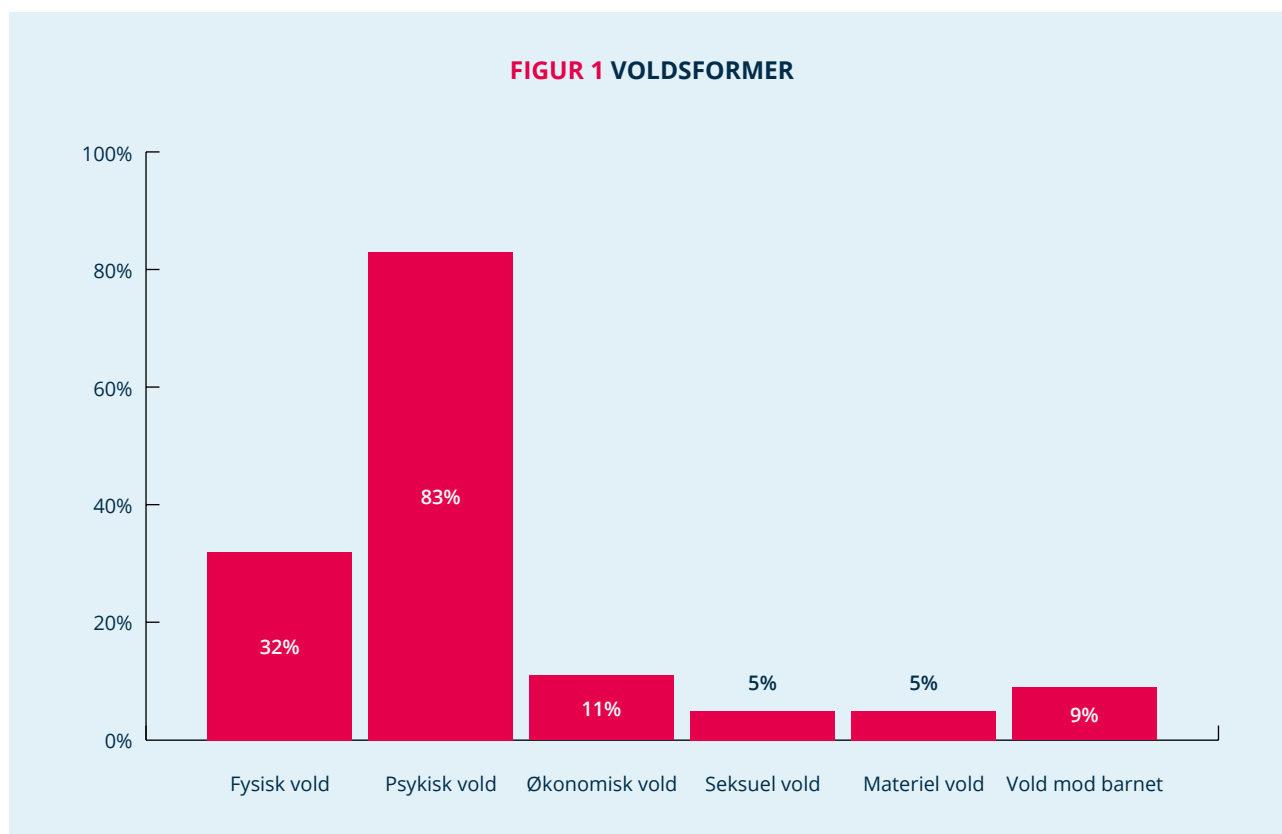
Det kan have fatale konsekvenser for børn, der oplever vold i familien, også selvom de ikke oplever direkte fysisk eller psykisk vold på deres egen krop og sjæl. Volden kan

påvirke barnets udvikling og sætte dybe spor i barnets psyke. Oplevelserne kan derfor præge barnet helt op i dets voksenliv.

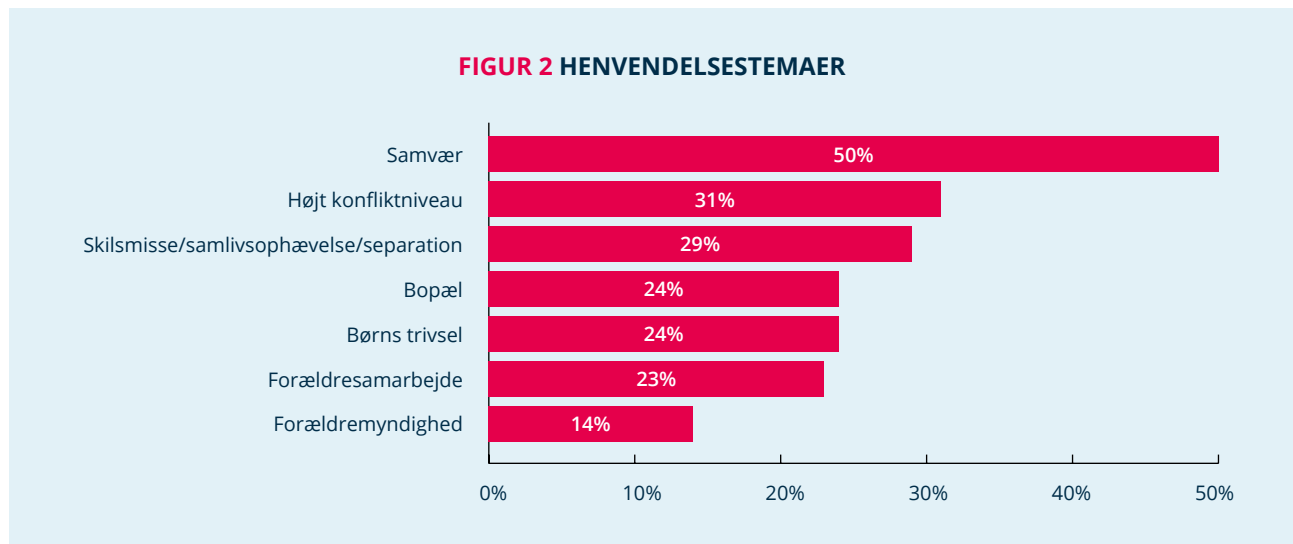
De forældre, der henvender sig til Mødrehjælpen om vold, har ofte en række øvrige udfordringer, de søger hjælp til. I langt overvejende grad er der tale om udfordringer, der har direkte betydning for de involverede børn. Som det fremgår af fig. 2, handler hver anden henvendelse om samvær og generelt om konflikter i forbindelse med samarbejdet mellem ikke-samboende forældre. Jf. fig. 1 er særligt den psykiske vold et problem for mange forældre og børn.

Forskning viser, at det kan være mere traumatiserende for et barn at overvære vold end selv at være udsat for den. Det er desuden strafbart at udøve vold under børns overværelse.

² Lev uden vold (marts 2020): *Partnervold under COVID-19*.

Figur 1 viser, hvilke former for vold kvinderne, der henvender sig til Mødrehjælpens rådgivning, har været udsat for.

Figur 2 viser, de øvrige temaer som de 399 henvendelser om vold til Mødrehjælpen's chat og telefoniske rådgivning har omhandlet.

Man kan få selvmordstanker, når man ikke kan komme væk, og det er svært at passe på sine søskende. / Maja, 15 år

Henvendelserne relateret til vold vidner om, at der i familierne er mange tematikker på spil, som er med til at presse familielivet ud over volden og de følgevirkninger, den medfører. Den kompleksitet er bagtæppet i mange familier, der lige nu skal rumme hjemmearbejde og hjemmeskole og dagligdagsudfordringer, der følger for alle af coronakrisen.

Mindre overskud og forstærkede konflikter

Sally på 14 år deltager i Mødrehjælpen's børneekspertpanel om vold. Hun bor hos sin mor efter forældrene blev skilt for 5 år siden. Hun har oplevet, og giver et indblik i, hvordan det er at være barn i en familie, hvor der er mange konflikter under coronakrisen: *"Hvis man er for meget sammen med sin far, og man hele tiden bliver talt ned til, får man det værre med sig selv. Så kan man begynde at få selvmordstanker eller begynde på selvskaade. Sådan har jeg haft det, da jeg stadig så min far"*.

Fortællingen om, at hjemmet, hvor mor og far bor sammen, ikke opleves som et helle, men er et utrygt rum, hvor man som barn er på overarbejde, er en

gennemgående oplevelse i ekspertpanelet. Maja på 15 år, er også en del af Mødrehjælpen's børneekspertpanel. Hun bor sammen med sin mor og en lillesøster, og ser sin far et par gange om året.

Hun fortæller, hvordan hun som storesøster har følt et ansvar for at beskytte sin lillesøster, da hun og hendes lillesøster stadig så deres far, og at det gav en ekstra dimension til det, der i forvejen var svært: *"Man kan få selvmordstanker, når man ikke kan komme væk, og det er svært at passe på sine søskende. Jeg blev nærmest helt depressed, da jeg ikke kunne tage mig af min lillesøster og beskytte hende"*.

Mødrehjælpen's rådgivere, der hver dag er i kontakt med familier med højkonflikt eller og vold, ser en generel tendens til, at coronakrisen har betydet mindre overskud og flere konflikter i mange familier. En rådgiver fortæller således, at børnene i højere grad end normalt er ramt som vidner til volden: *"Der er ingen tvivl om, at der har været børn, der har været vidne til langt mere vold, end de plejer at være"*.

Børnene savner frirum fra den konfliktfyldte hverdag

Selvom der har været en lang pause mellem nedlukningen i marts-april og igen fra december 2020, har mange forældre i hele perioden manglet de nødvendige pusterum, som dagtilbud, skole og fritidsaktiviteter giver. Det har i særlig grad ramt børn, der vokser op i hjem med højkonflikt og vold, og for mange forældre er sociale relationer i forbindelse med at gå fysisk på arbejdet også et vigtigt frirum, der giver dem overskuddet til at passe på børnene.

Rådgiverne beretter om, at det manglende frirum har fået volden til at eskalere, og at det påvirker børnene i bekymrende grad. Her fortæller en rådgiver, hvordan volden går ud over børnene: *"Jeg har haft kontakt til en kvinde, der fortalte, at vanskelighederne blev forstørrede, fordi de ikke havde stunderne væk fra hinanden. De voldsfrie perioder blev færre, og mandens frustrationsniveau steg, og han blev mere voldelig. Alle blev mere stressede, især det største barn på fire år"*.

Billedet her er ifølge rådgiverne kendetegnende for mange af de mødre og fædre, som kontakter Mødrehjælpen: De konflikter, de voksne har med deres partner eller ekspartner og børn, bliver forværret og forstærket, fordi pauserne fra hinanden er blevet færre, og fordi isolationen i hjemmet trigger de mekanismer, der almindeligvis udløser volden.

Den ro, der i nogle familier er kommet med færre aktiviteter, udebliver, når 'ude' er et frirum og 'hjem' også før corona-

krisen var en krigszone, hvor man skulle være på vagt.

Savn efter den anden forælder

Særligt under nedlukningen har savnet af den anden forælder fyldt i nogle skilsmissefamilier, og i de familier, hvor der er vold eller højkonflikt mellem mor og far, har det stillet børnene i svære situationer.

Maja på 15 år fortæller, at det var svært for hende at tale med sin mor om det savn, hun oplevede under forårets nedlukning: *"Vi var nødt til at være sammen hele tiden i vores rigtig lille lejlighed. Og jeg var rigtig ked af det, fordi jeg ikke kunne komme og besøge min fars nye baby. Og det forstod min mor ikke rigtig. For hende var det, ligesom om jeg var ked af, at jeg ikke kunne komme hjem til min far. Det har vi stadig rigtig mange skænderier om. Hun er ikke glad for, hvor stor en prioritet det er for mig"*.

Sally på 14 år har ikke længere samvær med sin far, men hun husker, hvor svært det var at savne den ene forælder, når konflikterne mellem dem var store: *"Min far plejede altid at sige, at vi ikke måtte snakke om min mor overhovedet. Og vi måtte heller ikke ringe til hende. Og så kan jeg huske, at jeg om natten lå med min tablet og ringede til hende i sikkerhed under dynen, hvor han ikke kunne opdage det. Og så var jeg nødt til at hviske og lukke min dør for at snakke med hende og sige at jeg gerne ville hjem. Og så har der været nogle gange, hvor han opdagede det og tog min iPad og var rigtig voldelig"*.

61 PROCENT AF HENVENDELSERNE OM VOLD KOMMER FRA ENLIGE, DER HAR BRUDT MED VOLDSUDØVEREN, MENS 33 PROCENT KOMMER FRA GIFTE/SAMLEVENDE.

Der er ingen tvivl om, at der har været børn, der har været vidne til langt mere vold, end de plejer at være.

/ Rådgiver i Mødrehjælpen

DEL 2: Corona bliver et nyt våben i voldsudsatte familier

I skilsmisefamilier oplever Mødrehjælpens rådgivere og psykologer, at coronarestriktionerne og fortolkningerne af, hvad man må og ikke må, bliver endnu et stridspunkt eller decideret magtmiddel i relationer, der i forvejen er konfliktfyldte, særligt når der har været eller er vold i familien. Det optrapper konflikterne mellem eks-partnerne, fordi rammer, regler og aftaler skal til forhandling på ny. Da det af myndighederne i udgangspunktet er lagt op til, at forældrene selv i samarbejde skal aftale eventuelle justeringer i samværet grundet coronarestriktionerne, skaber dette markante udfordringer og optrapper konflikter mellem ekspartnerne, både fordi fortolkningsrummet er stort, og fordi vi alle håndterer udfordringerne på forskellig måde. Samtidig er det at være nødt til at være i dialog med en voldelig ekspartner retraumatiserende for både forældre og børn.

En rådgiver fortæller således: *"Det, der er grundlæggende for de familier, vi møder i højkonflikt, eller hvor der er vold, er, at der ikke er respekt og tillid. Når retningslinjerne og restriktionerne er anbefalinger og lægger op til dialog mellem forældrene, er det ekstremt svært, når den tillid og respekt ikke er der. For familier i højkonflikt har så meget brug for helt klare retningslinjer. Det bliver benzin på bålet, og barnet kan stå midt imellem to forældre, hvor den ene spiller barnet ud mod den anden".*

En socialrådgiver giver et eksempel fra en samtale, hun har haft med en kvinde, der har en voldelig eksmand: *"Hendes mand ville gennemtvinge en ferie til udlandet med deres fælles børn hen over sommeren, selvom det blev frarådet. Det skabte en svær situation i forhold til, hvad*

de skulle stille op med karantænen efterfølgende. Her er børnene blevet endnu mere pressede af, at der kommer endnu flere konflikter mellem mor og far".

Børnene i den pågældende familie er påvirkede af forældrenes skænderier og oplever at være til besvær og være årsagen til konflikten. Den kontakt mellem skilsmisseforældre, myndighederne lægger op til i fortolkningen af retningslinjerne, kan udfordre i alle skilsmisefamilier. Men særligt i skilsmisefamilier, hvor der har været eller fortsat er vold, og hvor dialogen er brudt sammen, er kravet om dialog problematisk, da det direkte kan medføre såvel ny vold som retraumatisering af både børn og voldsudsatte voksne.

Coronarestriktioner som middel til vold

I hjem, hvor der i forvejen har været højkonflikt og vold, ser Mødrehjælpens rådgivere en tendens til en ny form for grænsesætning overfor børnene og i parforholdet. Restriktionerne bliver decideret brugt som middel til at udøve vold.

En psykolog i Mødrehjælpen beskriver, hvordan coronakrisens udfordringer og håndteringen af dem er blevet en ny arena for konflikt og udøvelse af psykisk vold: *"Mange voldsudøvere har et element af lyst til magt og kontrol. Jeg taler med en pige, der fortæller, at hendes far i forvejen håndhæver mange regler, og der er en meget stærk grænsesætning hjemme hos ham. Regler, hun ikke altid forstår i forvejen. Og nu er coronakrisen endnu en måde, han kan være hård i sin retorik overfor hende og få hende til at føle, at hun ikke gør det godt nok: fx i forhold til at se sine venner for meget eller ikke få sprittet godt nok af".*

Når retningslinjerne og restriktionerne er anbefalinger og lægger op til dialog mellem forældrene, er det ekstremt svært, når den tillid og respekt ikke er der. For familier i højkonflikt har så meget brug for helt klare retningslinjer.

/ Rådgiver i Mødrehjælpen

”

Hans far har sendt ham links om corona og om, hvor farligt det er. Det har gjort hans angst meget værre og gjort, at han ikke kan gå i skole. Han er bange for, at hans mor skal dø af corona.

/ Rådgiver i Mødrehjælpen

En anden rådgiver har haft en familie i forløb, hvor angsten for at blive smittet bliver altoverskyggende for barnet: *”Drengen havde det i forvejen svært, fordi der har været vold i hjemmet, og fordi hans mor har været ude for et uheld og været tæt på at dø. Hans far har sendt ham links om corona og om, hvor farligt det er. Det har gjort hans angst meget værre og gjort, at han ikke kan gå i skole. Han er bange for, at hans mor skal dø af corona”.*

Her bliver corona brugt som et nyt element i den psykisk vold, der skader barnet, og forstærker den angst, der i forvejen ligger dybt i drengen.

En rådgiver fortæller, at smitterisikoen i nogle tilfælde bliver brugt som en legal måde at isolere sig selv og sin familie fra netværk og omverdenen og dermed kan bruges som en ny form for psykisk vold: *”Jeg taler med en kvinde, hvis mand bruger restriktionerne til at sige ”Nej, vi skal ikke se din familie nu, det er ikke forsvarligt.” Og det har ellers været en beskyttende faktor og en strategi for hende at komme væk fra volden, ved at de var sammen med andre og særligt med hendes familie”.*

I familier, hvor partneren eller ekspartneren er psykisk voldelig over for kvinden og børnene, bliver den psykiske vold nu udøvet på nye områder: *”Der er en ekstra dimension på. En mulighed mere, hvor man kan udleve behovet for magt og styring og dominans både over for kvinder og børn”*, fortæller en rådgiver om de særlige udfordringer, hun møder i familierne under coronakrisen.

Særligt sårbare forældre

En rådgiver forklarer, hvordan det at være særlig sårbar får situationen til at spidse til for børnene i flere af de familier, hun er i kontakt med: *”Et eksempel er en samtale med en kvinde, der er i risikogruppen, fordi hun har en sygdom. Her udsætter hendes voldelige eksmand datteren for mange smitterisikoer, når han er sammen med hende hver anden weekend. Det gør barnet ked af det og bange. Pigen tør ikke kramme sin mor, fordi hun er bange for at smitte hende, for så dør mor jo”.*

Der er en generel tendens til, at mange børn bliver utrygge og ekstra bange for corona, fordi de hos den ene forældre får at vide, at de skal passe meget på, og hos den anden forælder ser mange mennesker. Her kan en afslappet fortolkning af retningslinjerne blive en måde at ramme den anden forælder, og dermed bliver det en ny form for våben i relationen, der tager børnene som gidsler.

En rådgiver beskriver, hvordan forskellige forståelser af coronakrisens alvor går ud over barnet og skaber en angst for corona: *”En pige har fortalt, at hendes far sagde, at de skulle handle sammen, selvom om hun havde hørt nyhederne for børn om, at man kun skulle gå én ind fra hver familie i butikkerne. Hun gik bange rundt i butikken sammen med sin far og sin lillebror og frygtede, at der hvert øjeblik ville komme en og skælde dem ud og smide dem ud af butikken”.*

DEL 3: Svækket samarbejde med fagpersoner om børnene

Selv når institutioner og skoler har været åbne, har flere rådgivere oplevet, at forældrene er mere udfordrede på samarbejdet med lærere og pædagoger nu end før pandemien.

Restriktioner har skabt en anden virkelighed for landets skoler og institutioner. I mange af landets dagtilbud afleveres børnene uden for matriklen, og i skolerne må forældrene, når børnene er i skole, de fleste steder ikke komme ind på skolens område og aflevere børnene, medmindre der på forhånd er aftalt et møde. Det fjerner den uformelle kontakt og gør det sværere for pædagoger og lærere at få en fornemmelse af, hvordan barnets relation til forældrene er. I foråret sås de direkte afledte konsekvenser af den manglende kontakt, da flere kommuner oplevede et kraftigt fald i antallet af underretninger om børn og unge under første nedlukning. Gennemsnitligt har der været et fald på 42 procent i forhold til samme periode sidste år³.

³ DR (2020, 25. april): *Coronakrisen har efterladt udsatte børn alene: Markant fald i underretninger.*

Ifølge rådgiverne oplever flere forældre, at det er blevet sværere at drøfte deres børns mistrivsel og udfordringer med skolen under coronakrisen: *"Vi plejer at rådgive forældrene til at samarbejde med lærerne når barnet mistrives, men vi møder forældre, der synes det er rigtig svært netop nu. Man skal aflevere sit barn udenfor, og det betyder, at forældresamarbejdet bliver sværere og distancen til de professionelle bliver større. Det at tage skridtet og ringe eller skrive til lærerne er sværere".*

At der er mindre kontakt mellem forældre, pædagoger og lærere er særligt bekymrende i forhold til de familier, hvor der er konflikter og vold, da det alt andet lige er sværere for pædagoger og lærere at have føling med, hvad der sker i familierne, når de ikke møder forældrene og i perioder kun har virtuel kontakt med skolebørnene. Dette er særligt udfordrende, da mange voldsudsatte familier på overfladen virker velfungerende og dermed også i tider, hvor coronakrisen ikke sætter dagsordenen, er svære for fagpersoner at opspore⁴.

⁴ Mødrehjælpen (Juli 2020): *Undersøgelse: Svært at komme ud af voldens skygge.*

FAKTA

- 17 procent eller knap hvert sjette barn, har været udsat for en form for vold i hjemmet en eller flere gange gennem det seneste år. I en klasse med 24 elever betyder det, at 3-4 børn er udsat for vold derhjemme (VIVE 2017)
- 33.000 børn lever i hjem, hvor der er vold (SFI 2012)
- Det er få voldsudsatte børn, der taler med nogen om det. De der gør, betror sig ofte kun til en enkelt ven (SFI 2016)

Vi plejer at rådgive forældrene til at samarbejde med lærerne når barnet mistrives, men vi møder forældre, der synes det er rigtig svært netop nu.

/ Rådgiver i Mødrehjælpen

DEL 4: Mere ro og bedre trivsel i nogle familier

I Mødrehjælpen møder rådgiverne også familier, hvor restriktionerne har skabt mere ro. Maja på 15 år fra ekspertpanelet fortæller, at det har været rart for hende at have en pause fra andre mennesker under nedlukningen: *"Jeg bliver hurtigt træt af at være sammen med mennesker. Jeg har tit brug for at komme tilbage til mig selv og få ro få. Det har også noget at gøre med alt det med min far, for der har jeg meget klaret alting selv. Og jeg kan ikke længere klare at være for lang tid sammen med mennesker ad gangen"*.

Samtlige rådgivere fortæller, at nogle af de børn, de møder, som ikke længere bor sammen med begge forældre, har trivedes bedre under nedlukningen. De har fået nemmere ved at håndtere efterreaktionerne på at have levet med vold i hjemmet: *"Nogle af de børn, jeg taler med, som har udfordringer i skolen ved angst eller andre sociale udfordringer, var nærmest lykkelige over nedlukning"*.

Flere rådgivere ser samtidig en ro ved nogle af de mødre de har i behandling. I kraft af, at der er skruet ned for pres fra eksempelvis jobcenter og forældremøder, har det i nogle familier givet kvinderne mere overskud til deres børn. Her beskriver en rådgiver, hvordan corona har været en lettelse: *"For en kvinde, jeg har haft i forløb, der kæmper med massive efterreaktioner både hos hende selv og hendes dreng, har det hjulpet, at samfundet kører på lavere blus. Meget der er skrælet af, så det har været en lettelse, at hun bare har kunne "have lov at være"*.

Men i hjem, hvor mor og far stadig bor sammen, er der en generel oplevelse hos rådgiverne af, at corona har forværret i forvejen tilspidsede situationer og har fået konflikter til at eskalere i vold.

OM UNDERSØGELSEN

Analysen er en del af partnerskabet "Stop vold mod børn" mellem Mødrehjælpen og Ole Kirks Fond, der skal afhjælpe konsekvenserne af COVID-19. Partnerskabet skal sikre en styrket indsats for børn, der vokser op i hjem med vold.

Undersøgelsen baserer sig på:

- Kvantitative data fra de 2.483 henvendelser, vi har modtaget i vores rådgivning Holdepunkt fra 1.5.2020 – 1.11.2020. Heraf særligt de 399 henvendelser der omhandler vold.
- På interviews med ni rådgivere, terapeuter og psykologer, der er tilknyttet Mødrehjælpens generelle rådgivning Holdepunkt samt voldsindsatsen Ud af Voldens Skygge.

Derudover har Mødrehjælpens børneekspertpanel ved to fokusgrupper bidraget med deres forståelse af, hvad det er for en særlig situations børn i voldsudsatte familier står i, og har dermed være med til at skærpe analysen. Deres stemmer og oplevelser af at være barn i et hjem med vold fylder undervejs i notatet. De deltagende børns navne er anonymiserede, og citater kan være redigeret af hensyn til læsbarhed og sammenhæng.

Mødrehjælpen Tema

CORONAKRISEN

ANALYSENOTAT NR. 8/JANUAR 2021

REDAKTØRER SILIANE BJERRE · SBJ@MOEDREHJALPEN.DK / FLEMMING SCHULTZ · FSC@MOEDREHJALPEN.DK

ANALYSE SILIANE BJERRE / GRAFISK DESIGN PETER WALDORPH

MØDREHJÆLPEN ABEL CATHRINES GADE 13 · 1654 KØBENHAVN V. TELEFON 3345 8600 / MOEDREHJALPEN.DK